

ՊՐՈՎԵՐ ՆԿԱՐՁԻՆ

Անշոք տղայուրիւնը և հանձարոյն իմացուիլը.

Պրովեր Արլամի մէջ, այնպիսի ամենախեղճ բնտանիքէ մը ծնաւ որ և ոչ իսկ տղուն լաւ դաստիարակութիւն մը կրցաւ տալ, բայց տղան՝ բարեբազդ դիպուածով. մը պատկերահան եղաւ, Մայրը ասեղնագործ էր, Պրովեր պատանին կը զբաղէր փետուր գրիչով ծաղիկներ և թռչուններ նկարելու, որ պէս զի կտափ վրայ բանին : Թրանչիակոս չալ ճարտար պատկերահանը, օր մը ասոր խանութիւն առջեւն անցնելու ատեն, տեսաւ Պրովերին լաւ և դիւրութեամբ աշխատիլը. մէկէն կեցաւ և հարցուց, թէ պատկերահան ըլլալու սէր ունիս. անիկայ պատամխանեց, շատ կը փափաքիմ եթէ մայրս թող տայ : չալ առաջարկեց իր մօրը, որ Պրովերը թող տայ քովը գալու և ինքը յանձն կ'առնէ անոր նկարչութիւն սորվեցրնելը և խնամելը ձրի : Այս առաջարկութիւնը շատ ընդունելի եղաւ թէ մօրը և թէ տղուն, բայց վարպետը անգիտութեամբ վարուեցաւ տղուն հետ : Պրովեր Հային քովը ամենայն եռանդեամբ սկսաւ աշխատիլ, բաժնուեցաւ մէկալ ընկերներէն և առանձին մէկ պզտիկ ցորեննոցի մը մէջ դրուեցաւ : իր այս առանձնանապը անհանդսութիւն և կամ հետաքրքրութիւն պատճառեց ընկերացը, և իրենց վարպետին հեռու եղաւ առենը կ'ուղէին տեսնալ թէ ինչ կ'ընէ Պրովեր ամենքը կարգաւոր պատուհանէ մը զի և գեղիկ նկարութիւն առաջանաւ կամ համար Մինչդեռ կը մտածէր հոն ուրիշ նուազ տաղակի մը հոգաց, և հոն կ'ց գնաց մայր եկեղեցւոյն երգիոնի վերնայարկը՝ այն գիշերը անցնելու համար : Մինչդեռ կը մտածէր հոն ուրիշ նուազ տարաբաղդ վիճակի մը ձեռք զարնելու, մարդ մը ճանցաւ զինքը որ իր վարպետին քով յաճախելով զինքը շատ անզամ տեսեր էր. տիրութենէն և զգեստէն համկցցաւ իր դժբաղդութիւնը, հարցուց իրեն թէ ինչէն այսպէս նեղուած է . Պրովեր որչափ որ կարելի է պարզութեամբ և միամնութեամբ մը պատմեց իր զիմուն եկածները . յայսնեց Հային և իր կնկանը ագահութիւնը, որ դոհ չըլլալով իր նը կարներէն ըրած շահերուն, կը թողուին մերկ և անօթի մեռցնելու զինքը : Երեսին գեղնութիւնը և հագած ցնցոտիքը կը ցուցընէին իր ըսածին ճշմարտութիւնը : Մտադրութիւնը ըրաւ

աղէկ յաջողցուց, և ասանկով քիշ մը ստակ կը վաստորկէր : Պրովեր այս բանս իրեն մեծ բարեբազդութիւն համարեցաւ, և իր հանգստեան վայրկեանները այսպիսի բանի կը գործածէր . բայց այս բանս իմանալով իր տէրը սկսաւ աւելի և մոտագիր ըլլալ, ինչպէս իր կնիկը, իրեն վրայ հսկելու, որպէս զի վայրկեան մ'ալ պարապ չանցնէ : Այս կինը էրկանէն աւելի անգութ' դոհ չըլլալով միայն աշխատութեամբ յոզնեցնելէն խեղճ տղան, ինչուան մեռնելու անօթութեան մէջ կը ձգէր զինքը, անսանկ որ տղուն վրայ հազիւ մարդու կերպարանք մնացած էր, զգեստներն անգամ իր խեղճութիւնը կը յայտնէին : Վերջապէս տղան յուսահատութեան մէջ ընկաւ : իր բարեկամներէն մէկը վանօսթատ որ մի և նոյն վարպետին աշկերտն էր, սկիսար չարժած՝ օր մը իրեն խրատ տուաւ, որ ձգէ այն տունը և ուրիշ բազդ մը գինտուելու ետևէ ըլլայ : ուստի Պրովեր հետևելով անոր ըսածին, օր մը ձգեց վախսաւ տունէն և բոլոր քաղաքը կը պատքէր, առանց գիտնալու թէ ուր երթայ, և թէ ինչ բանի ձեռք զարնէ : Ճամբան կանկ առաւ հացավաճառի : մը խանութիւն քով, և բազը օրուան համար պաշարը հոգաց, և հոն կ'ց գնաց մայր եկեղեցւոյն երգիոնի վերնայարկը՝ այն գիշերը անցնելու համար : Մինչդեռ կը մտածէր հոն ուրիշ նուազ տարաբաղդ վիճակի մը ձեռք զարնելու, մարդ մը ճանցաւ զինքը որ իր վարպետին քով յաճախելով զինքը շատ անզամ տեսեր էր. տիրութենէն և զգեստէն համկցցաւ իր դժբաղդութիւնը, հարցուց իրեն թէ ինչէն այսպէս նեղուած է . Պրովեր որչափ որ կարելի է պարզութեամբ և միամնութեամբ մը պատմեց իր զիմուն եկածները . յայսնեց Հային և իր կնկանը ագահութիւնը, որ դոհ չըլլալով իր նը կարներէն ըրած շահերուն, կը թողուին մերկ և անօթի մեռցնելու զինքը : Երեսին գեղնութիւնը և հագած ցնցոտիքը կը ցուցընէին իր ըսածին ճշմարտութիւնը : Մտադրութիւնը ըրաւ

այս մարդս անոր ըսածներուն, և խոս-
տացաւ որ նորէն զինքը տիրո՞ջ քով
դարձնէ, յուսացնելով անկէ ետքը ա-
ւելի լաւ կինակ մը ունենայու: Խեղճ
երիտասարդը իր բարերարին հետ հա-
սաւ Հալին քով, որ երկայն ատեն Պրո-
վեր բոլոր քագքին մէջ փնտուելէն և
դանելէն յուսահատ, և թէ ըլլայ որ
կորսրնցնէ այսպիսի շահաւոր աշկերտ
մը՝ մեծ տհաճութեան մէջ էր: Պրովե-
րի առաջնորդը առանձին տհաճական
կերպեր ցուցուց Հալին վարուելու կեր-
պին վրայ: Երկրորդ օրը տէրը շատ ա-
նուշութեամբ սկսաւ վարուել իր աշա-
կերտին հետ. նոր զգեստներ հազցը-
նել տուաւ անոր, որով երիտասարդ
պատկերահանը երջանիկ վիճակի մը
վայելքը սկսաւ զգալ և անով աւելի ջան-
քով սկսաւ աշխատիլ. միշտ իր տիրոջ
շահը կը փնտուէր, որ սուղ սուղ կը ծա-
խէր Պրովերին այն նկարները որոնք ի-
րեն ոչ ինչ ծախքի մը եղած էին: Հե-
ղինակը միայն կ'անդիտանար իր հան-
ճարը և գեղեցիկ ձիքերը: Պրովերի
միտքը երբոր աղէկ մը բացուեցաւ,
ճար մը գտնելով փախաւ շիտակ Ամրս-
դերտամ: Հոն բաղը զինքը վան-Սօօ-
մեր անունով հարուստ մարդու մը քո-
վը ձգեց: Այս մարդը իր երիտասար-
դութեանը ժամանակ քիչ մը նկարել
սորված էր և նմանապէս իր տղաքն
ալ չափաւորապէս զիտէին պատմա-
կան դէպքեր, գիւղական տեսարան-
ներ և ծաղիկներ նկարել:

Հոն Պրովեր, շատ լաւ ընդունելու-
թիւն գտաւ, որով ոյժ ու խրախոյս ե-
կաւ վրան: Այսպէսով քանի մը պըզ-
տի նկարներ շինեց որով շատ զարմա-
ցաւ վան-Սօօմեր, և իրեն առատա-
ձեռնութեամբը կը խրախուսէր Պրո-
վերը: Հոննկարեց գեղացիներուն և զօր-
քերուն թուղթ խաղալու ատեն եղած
վիճարանութիւն մը, որ զարմանալի
պատկեր մը եղաւ, թէ իրբունկարչու-
թեան արուեստ և թէ ըստ որում գոյ-
նի գարծածութեան, իւրաքանչիւրին
կիրքը աղէկ դուրս կը ցատկէր. ասով
մանցուեցաւ որ այս պատկերահանին

են եղեր այն նկարները զորոնք չալ ծան-
րագնի կը ծախսէր: Մէկը որ շատ ատե-
նէ 'ի վեր կը փնտուէր այս պատկերնե-
րուս հեղինակը, իմանալով շուտ մը գնեց
այս նկարը և մէկէն զինը տուաւ հա-
րիւր տուգամ: Պրովեր, ապած առա-
ջին անգամ ճանչցաւ իր հանճարոյն ա-
ժէքը և ինչ օգուտ որ անկից կրնար
քաղել: Մէկը որ այս նշանաւոր պատ-
կերահանը դժբաղդութեամբ ցած բա-
րոյական մը ունէր և շուայտասէր մարդ
մ'էր, որ խեղճութեամբ հիւանդանոցի
մը մէջ մեռաւ 1640ին:

ՏԵՍԱՐԱՆ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ՑԵՂԻ

Ա. Փ Ր Ի Կ Է

Արաբիոյ անապատը բնակող թա-
փառական ցեղերն Պէտէիք կը կո-
չուին, որոնք կը գտնուին նաև եգիպ-
տոս, Ասորիք և Ափրիկիոյ ու Ասիոյ ու-
րիշ այլ և այլ կողմերը, բանելով Պարա-
կաստանէն մինչև Մարդ ձգուած մեծ
անապատը: Արաբացոց ամենէն մա-
քուր և ընտիր ճիւղը կը կազմեն Պէ-
տէւիները. վրանաքնակ են, և աւելի
անամնադարմանութեան կը պարապին,
բայց կուուէ ու աւազակութիւնէ ալ ետ
չեն կենար: Բաղդատելով Դիոդոր սի-
կիլիացոյն այս ժողովրդեանս համար
պատմածը արդի ճանապարհորդաց ը-
սածին հետ, կը տեսնենք որ անփոփոխ
նոյն այն իրենց սկզբնական անկախու-
թիւնն ու պարզութիւնը մինչև հիմա
պահեր են: Ամեննեին մէկ զլխով և ա-
ռաջնորդով չկրցան կենալ, այլ զանա-
զան ցեղեր ու գունդեր բաժնուած, իւ-
րաքանչիւրն ունենալով իրեն ազատ
իշխանը, որ Շէլս կամ էմիր կը կոչուի,
և որ որչափ շատ ազգական ու բարե-
կամ ունենայ, այնչափ զօրաւոր կը սե-